

Вивчення показників вуглеводного обміну у пацієнтів з поверхневими кандидозами

С.А. Туркевич, Т.І. Рудник, С.В. Вольбин, Н.В. Іванюшко-Назарко

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Однією з нагальних проблем сучасної дерматології є значне поширення захворювань шкіри та слизових оболонок, спричинених дріжджоподібними грибами. За даними ВООЗ, від мікозу потерпає понад чверть населення Землі, а грибкові ураження спричиняють виникнення різноманітних захворювань шкіри та слизових оболонок людини, що здебільшого мають тяжкий та тривалий перебіг і характеризуються частими рецидивами. В Україні останніми роками також спостерігають значне збільшення кількості випадків захворювання на мікози, наявна тенденція до розвитку ускладнених форм, що призводить до тривалої втрати працездатності.

Мета роботи — дослідити закономірність взаємозв'язку вуглеводного обміну з поверхневим кандидозом для подальшого розроблення раціональних терапевтичних підходів до лікування хворих на кандидоз на тлі початкових порушень вуглеводного обміну.

Матеріали та методи. З метою визначення показників вуглеводного обміну та їхнього впливу на перебіг поверхневого кандидозу було обстежено 93 пацієнтів з різними формами цього захворювання. Дослідження вуглеводного обміну включало визначення рівня глюкози натще для виявлення явного цукрового діабету та проведення тесту на толерантність до глюкози (з навантаженням 75 г глюкози). У 32 пацієнтів визначено порушення толерантності до глюкози, тому в них додатково визначали рівень глікозильованого гемоглобіну (HbA1c) та фруктозаміну (ФР). Вміст HbA1c визначали за допомогою іонообмінного хроматографічного методу в цільній крові, ФР — колориметрично-кінетичного методу як у сироватці, так і в плазмі крові. Забір крові здійснювали натще з ліктьової вени, дослідження проводили відразу після забору. Для дослідження використовували тест-систему Sentinel CH фірми «Intero» (Італія) та спектрофотометр з фільтром розміром 405–425 нм.

Результати та обговорення. Дослідження показало, що у групі пацієнтів з кандидозними ураженнями існує пряма залежність рівня HbA1c та ФР від ступеня тяжкості захворювання. Так, у пацієнтів з мінімальними та середніми кандидозними ураженнями спостерігали підвищення вмісту HbA1c і ФР порівняно з аналогічними показниками у контрольній групі в 1,54 та 1,21 разу відповідно. У хворих зі значними кандидозними ураженнями та рецидивами рівень HbA1c зріс в 2,59 разу, а ФР — в 2,26 разу відносно показників контрольної групи. Останніми роками дерматологи все частіше звертають увагу на проблему взаємозв'язку захворювань шкіри із вживанням лікарських препаратів.

Висновки. За результатами наших досліджень встановлено прямий кореляційний зв'язок між ступенем тяжкості кандидозу та рівнем глікозильованого гемоглобіну і фруктозаміну. Виявлення кореляційних закономірностей є важливим елементом розробки комплексного патогенетично обґрунтованого лікування пацієнтів з кандидозними ураженнями шкіри та слизових оболонок.